

מ"ת 47741/05/18 - מדינת ישראל נגד משה נניקשוילי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 47741-05-18 מדינת ישראל נ' נניקשוילי (עציר)
תיק חיצוני: 215075/2018

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים מדינת ישראל
נגד משה נניקשוילי (עציר)
החלטה

1. החלטה זו נוגעת גם למשיב 2 בכתב האישום שעניינו נדון במסגרת מ"ת 47757-05-18.
2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות רכוש במסגרת קשר פלילי ובצוותא חדא, וזאת בשני אישומים.
על פי האישום הראשון,
ביום 26.4.18 בבוקר נפגשו המשיבים באשדוד ונסעו ברכב יונדאי לכיוון חניית בנק הפועלים ברחוב הגבורה באשקלון.
המתלונן הגיע ברכבו אל המקום ונכנס אל הבנק, בעוד משיב 2 נכנס אל הבנק ומשיב 1 ממתין בחניה.
המתלונן יצא מהבנק ובאמתחתו 5,000 ₪ אותם שם בתיק הצד ואז גילה שיש לו תקר בגלגל המכונית.
המתלונן נסע לצמיגייה ברחוב אורט לתיקון התקר וכשהגיע למקום יצא מרכבו, כאשר תיק הצד נותר במכונית והדלת פתוחה.
בשלב המשיבים תצפתו בסמוך לרכב, משיב 1 יצא מרכב היונדאי נכנס לרכב המתלונן נטל את תיק הצד שבו היו 5,000 ₪ וכן רכוש נוסף, והשניים נמלטו מהמקום ברכב היונדאי, כשמשיב 2 נוהג.
בגין אישום זה מיוחסות למשיבים עבירות קשירת קשר לביצוע עוון וגניבה מרכב.

על פי האישום השני,

- ביום 13.5.18 בבוקר הגיע המתלונן אל הבנק בשעה 08:50 ומשיב 2 נכנס אחריו. בשעה 09:13 יצא מהבנק ומיד אחריו יצא משיב 2.
עם יציאתו, הבחין המתלונן שיש לו תקשר בגלגל.

למחרת בבוקר, הגיע אותו המתלונן ברכבו והנחה את רכבו בסמוך לבנק. המתלונן נכנס אל הבנק בשעה 10:16 ומשיב 2 נכנס בשעה 10:22 וידא שהמתלונן בתוך הבנק ויצא החוצה. המתלונן יצא מהבנק כעברו

מספר דקות והבחין כי יש לו תקר בגלגל. המתלונן העמיד את רכבו בחניה, חייג לצמיגיה והמתין להגעת פועלים למקום. בשלב זה הגיעו המשיבים אל המקום ותצפתו אחר המתלונן.

בהמשך, משיב 2 יצא מרכבו, שפך נזול על האדמה ומרח את הבוץ שנוצר על לוחית הזיהוי של היונדאי.

בהמשך, הגיעו פועלים למקום והחלו בביצוע התיקון. בעת שהמתלונן נמצא עימם, יצא משיב 1 מרכב היונדאי בהליכה שפופה, נכנס אל רכב המתלונן נטל ממנו שקית ורץ חזרה לרכב היונדאי ואז נמלטו המשיבים מרכב היונדאי.

השקית הכילה דברי מאפה.

בעת מעצרים נתפסו על המשיבים מברג, שבר של פלג הקשור עם חוט וסכין.

בגין אישום זה מיוחסות למשיבים עבירות זיוף סימני זיהוי של רכב וגניבה מרכב.

3. עולה, איפוא, מכתב האישום, כי המדינה איננה מייחסת למשיב 2 עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל. כמו כן המדינה אינה מייחסת למשיבים כי העבירות באישום 2 בוצעו במסגרת הקשר הפלילי. כמו כן המדינה אינה מייחסת למשיבים עבירה של החזקת כלי פריצה.

4. המדינה עותרת למעצר המשיבים עד תום ההליכים נגדם, בשים לב לנסיבות ביצוע המעשים המלמדות על מסוכנות נוכח השיטה והתחכום בהם נקטו. בנוסף, המדינה מפנה לכך שנאשם 2 שוהה בישראל ללא אשרת שהייה לאחר שפג תוקף אשרת התייר שלו ביולי 2017 ולפיכך קיים גם חשש הימלטות מן הדין.

המדינה מפנה לגיליון הרישום הפלילי של משיב 1 הכולל הרשעות בעבירות שונות בגין ריצה עונשי מאסר והרשעתו האחרונה, בגינה ריצה 8 חודשי מאסר היא בעבירה של גניבה מרכב.

5. ביום 27.5.18 טענו ב"כ המשיבים לראיות, לעילת המעצר ולאפשרויות השחרור של המשיבים.

להלן תמצית עיקר טענות משיב 1:

א. יש להורות על שחרורו בתנאים להבטחת התייצבות בלבד, שכן התשתית הראייתית הקיימת ביחס לחלק מהמעשים המיוחסים לו אינה מקימה עילת מעצר.

ב. אין כל ראיה הקושרת את משיב 1 לאישום הראשון.

הראיות הקיימות בתיק מלמדות על מעורבות אחרים, שאינם המשיב וכן על מעורבות חבורה המונה לפחות שלושה חשודים.

בסרטון הקיים בתיק אין אפשרות לזהות את הרכב, גם לא אדם כלשהו ואפילו לא ברור האם החשוד הגיע לבד או בחבורה.

התיאור שמסר המתלונן אינו מתאים לאף אחד מהמשיבים.

ג. קיימות ראיות לכאורה באישום 2 אך שם מדובר בגניבת שלושה דברי מאפה שהיו בשקית שקופה. המשיב מסר הסבר במשטרה לעניין זה שהוא סביר ולא נסתר והעובדה רכוש נוסף שהיה ליד השקית לא נלקח תומך בהסבר.

ד. על כן אין בעניין זה עילת מעצר ואף קמה טענה אפשרית לזוטי דברים. בהינתן בראיות הקיימות אין קמה עילת מעצר על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה לביצוע עבירות רכוש.

להלן תמצית עיקר טענות משיב 2:

א. ב"כ המשיב 2 חזר על טענות חברו בכל הנוגע לאישום 1. אין כל ראיה הקושרת את משיב 2 לאישום ובנוסף, הדמות הנצפית בסרטון אינה תואמת למשיב 2.

ב. לגבי האישום השני, אכן משיב 2 נהג ברכב בעת המעצר. המשיב מאשר שמשיב 1 ירד בשלב כלשהו מהרכב וחזר אליו אבל לא ידע לאיזו מטרה וחשב שאולי קנה את אותם מאפים. לא היתה לו כל יכולת לדעת מה משיב 1 עושה ומדוע ושאלו מדובר בהתנהלות תמימה.

למשיב הסבר שלא נסתר מדוע היה באיזור, נכנס ויוצא ממספר מקומות. לדבריו, חיפש אדם שחייב לו כסף ואין לו איך ליצור איתו קשר. גם משיב 1 מוסר גרסה זו וזאת מיד בחקירה הראשונה לאחר המעצר המפתיע ולא היתה להם אפשרות לתאם גרסה.

ג. המשיב אכן שווה בישראל ללא אשרה מאז יולי 2017 ואינו יכול להעמיד חלופה למעצרו אף לא מי שיערוב להתייבבותו. לכן מוצע שחרורו בהתחייבות עצמית וחתימה בתחנת משטרה.

6. המדינה טענה כי הראיות מבססות את המיוחס למשיבים בכתב האישום. להלן תמצית טיעון המדינה:

א. קיימות ראיות המבססות שיטת פעולה של שני המשיבים.

משיב 2 נצפה בתוך הבנק בזמנים הרלוונטיים כשהוא לבוש באופן מהודר, עם תיק מנהלים, באופן שאינו מתיישב עם גרסתו שהוא גר ברכבו. המשיב 2 נצפה כשהוא מתנהג באופן חשוד בתוך הבנק ועוקב אחר הקורבנות.

השיטה היא שמשיב 1 מבצע בפועל את הגניבות.

אין ראיות הקושרות את המשיבים 1 ו-2 לביצוע התקר ולכן הדבר לא יוחס להם, אף שנסובתית עולה כי זה חלק מהשיטה.

ב. באישום 1 קיים סרטון ויש מזכרי זיהוי לפיהם רכב יונדאי מזהה, אף שלא רואים לוחית רישוי וכן קיים מזכר שלפי היכרות מהעבר ועל פי מבנה גוף הוא מזהה את משיב 1 כמי שנכנס לרכב המתלונן.

שני המשיבים מאוכנים בזירות הרלוונטיות בזמנים הרלוונטיים והם אינם מכחישים את נוכחותם במקום. לשאלת בית המשפט, המדינה לא ידע להפנות לאיכונים ספציפיים במועדים ספציפיים. נטען, שהמשיבים מודים שהיו בבנק והצמיגיה צמודה לבנק.

קיימת תקשורת ישירה בין שני המשיבים במכשירי הטלפון שלהם בזמנים הרלוונטיים. הקשר בין השניים לא מוכחש על ידם.

ג. לגבי האישום השני קיימים גם דוחות של בלשים בצופים באירוע הגניבה מהרכב. גם באירוע זה משיב 2 נצפה בבנק כשהוא מחוייט ועוקב אחרי הקורבנות ומשיב 1 מבצע את הגניבה, כאשר משיב 2 נוהג וממתין ברכב, לאחר שבוצע תקר מכוון ברכב.

בנוסף, באישום זה משיב 2 נצפה כשהוא מטשטש את לוחית הזיהוי של הרכב.

עמוד 3

משיב 1 מאשר שלקח את המאפים ומציג גרסה שנראית מיתממת. בהמשך כשמוצגות לו ראיות נוספות - שומר על זכות השתיקה.

משיב 2 מסר גרסה ללא כל פרטים לגבי נוכחותו באשקלון, שהוא קבע עם מישהו שחייב לו כסף וחיפש אותו. מסר גרסה לפיה לא ידע למה משיב 1 ירד מהרכב. התצריף הראיתי מלמד שהיו יחד ושקיימת שיטה.

ד. המדינה מפנה גם לראיות לצורך הוכחת שיטה ולפיהן ביום 2.5.18 שהו המשיבים מספר שעות בחניה שליד בנק הפועלים ברחוב הגבורה באשקלון יחד עם רכב היונדאי, תצפתו על איזור החניה, תקשרו ביניהם בסימנים וניגשים לכלי רכב. משיב 1 אף ניגש לכלי רכב בחניה, בעט בצמיג האחורי לו ואז השניים עזבו את המקום.

וכן לכך שביום 9.5.18 שהו המשיבים במשך מספר שעות באזור החניה והבנק. לאחר מכן נסעו ברכב היונדאי אל מחוץ לעיר.

ה. בעת מעצרו נעצרו כלי פריצה.

ו. בהינתן הראיות לגבי התרחשות האירועים, קשירת הקשר ושיטת הפעולה קמה עילת מעצר אף שמדובר בעבירות רכוש. משיב 2 אינו בעל מעמד בישראל ואין חלופה למעצרו. ביחס למשיב 1 קיימות הרשעות קודמות רלוונטיות לרבות הרשעה קודמת משנת 2013 בעבירה דומה של גניבה מרכב בגינה ריצה 8 חודשי מאסר.

7. ב"כ המשיבים השיבו לטיעון המדינה כדלקמן:

א. ב"כ משיב 1 הפנה למזכר של השוטרי קטני שבו לא מופיע כלל כי קיימת היכרות קודמת וטען כי זיהוי על סמך "מבנה גוף" הוא חסר משקל וחסר משמעות, מה גם שלמשיב אין מבנה גוף ייחודי.

ב. המדינה לא מייחסת למשיבים עבירה של החזקת כלי פריצה.

ג. מאחר שקיימות ראיות לאירוע אחד בלבד לא נטען לטעון לשיטת פעולה.

ד. אין כל ראיה הקושרת בין משיב 1 ובין ההתרחשות בבנק.

ה. הראיות הנוספות אליהן מפנה המדינה ששני משיבים מגיעים למקום מסויים, מדברים ביניהם ונוסעים הן ניטרליות ואין יכולות לבסס שיטה.

ו. לסיכום טען, כי כתב האישום מבוסס על תסריט מדומיין ולא על ראיות ממשיות.

ז. ב"כ המשיב 2 התקשורת הטלפונית אינה מהווה ראיה מפלילה שכן השניים אינם מכחישים שהם מכירים וגם הגיעו יחד לעיר. דווקא הטענה שבעת שהיו יחדיו שוחחו בטלפון מחלישה את הראיות ומלמדת שבפועל לא היו יחד באירוע.

ח. כן טען, כי משיב 2 לא היה לבוש בהידור והוא גם לא חסר בית. הוא לבש ז'קט ופונה מדירתו כי לא שילם שכר דירה אז בינתיים גר ברכב שבבעלותו עד שימצא פיתרון.

8. עיינתי בתיק החקירה.

9. ראשית לכל אין מנוס מלהעיר, כי התנהלותה המקצועית של המאשימה עד כה בתיק זה הקשתה עד מאד

על עבודת בית המשפט, גרמה להארכת הדיון ובעיקר גרמה להקצאת משאבי זמן **בלתי סבירים** בעת עיון בתיק וכתובת ההחלטה. יש להצטער על כך מאד. אין זה מתפקידו של בית המשפט לבצע את עבודת המאשימה שניסחה כתב אישום באופן בלתי ברור ורשלני או שלא הצליחה להעמיד טיעון סדור, מדויק, תמציתי בראיות במעמד הדיון. הדברים נכונים במיוחד מקום בו מדובר בתיק נסיבתי, שבו המדינה טוענת לקיומה של "שיטת פעולה". בית המשפט איננו אמור "לארגן" את חומר הראיות ואת אופן ניסוח כתב האישום מחדש עבור המאשימה.

בדבריי אני מתייחסת הן לאופן בו נוסח כתב האישום מלכתחילה - ראו הערתי לעיל לגבי ייחוס העבירות וכן ראו סעיפים 12-13 לאישום 1 וסעיף 1 לאישום 2 שאינם קשורים לאותם אישומים, אינם מגלים לכאורה עבירה בפני עצמם, אלא מהווים תיאור (**חלקי ומקרי**) של חלק מהראיות עליהן נסמכת המדינה בטיעון ה"שיטה".

כמו כן אני מתייחסת לטיעון המדינה בפניי במסגרתו התקשתה המדינה להבחין בין ראיות ישירות להוכחת האישומים, ראיות "שיטה" מאירועים אחרים או לטעון למעמדן המשפטי של אותן ראיות "שיטה" וכן התקשתה להבחין בין טיעון או תיזת המאשימה לגבי משמעות הראיות ובין הראיות עצמן. בנוסף, טיעון המדינה לקה גם בטעויות ואי דיוקים של ממש. וראו, למשל, עמוד 6 החל משורה 28 כאשר המדינה התקשתה להשיב לשאלת בית המשפט לגבי פרטי האיכונים, אלא אך טענה באופן כללי לקיומם של "איכונים" וכן בהמשך אז טענה המדינה לשאלתי כי הצמיגיה "צמודה לבנק" אף שעולה מחומר הראיות שהבנק נמצא ברחוב הגבורה ואילו הצמיגיה נמצאת במרכז אפרידר.

בנוסף, המדינה מבססת את זיהוי משיב 1 באירוע נושא אישום 1 על מסמך ג' בתיק החקירה (מזכר של השוטרי קטני). כבר במעמד הדיון לאור התרעמות ב"כ המשיבים בטענה כי המדינה מצטטת באופן לא מדויק מהמזכר בטענתה, כי מדובר בזיהוי על סמך היכרות (ראו עמוד 6 שורה 25) הציגו ב"כ המשיבים את המזכר לעיוני ואכן מהמסמך אותו הגישו עולה כי **אין כל התייחסות** בו להיכרות מוקדמת עם המשיב אלא זיהוי על פי **מבנה גוף** בלבד. חזרתי ודפדפתי מספר פעמים בתיק החקירה ומסמך ג' **אינו קיים בתיק** כלל. המדינה גם לא הפנתה ישירות לאותו סרטון על מנת שניתן יהיה להתרשם ממנו, הדיסקים היחידים המתוארים ברשימת המסמכים בתיק הם מסמך "לח" שעל אף אחד מהם אין ציון כי מדובר בתיעוד של המוסך ולאור זאת לא אוכל להניח במקרה זה כי טיעון המאשימה נסמך על התרשמות בלתי אמצעית מאותו סרטון נטען.

10. כעת לגופו של עניין.

לאחר שבחנתי את חומר הראיות אין בידי לקבל הטענה, כי אין לחובת המשיבים ראיות לכאורה בתיק זה וכי אין קמה בעניינם עילת מעצר. אני סבורה, כי קיימות ראיות לכאורה ברמה גבוהה בכל הנוגע לאישום 2. ואולם הדרך היחידה לקשור את המשיבים ברמה לכאורית מספקת לאישום 1 היא באמצעות מכלול הראיות הנסיבתיות הקיימות בתיק ברבדים ובעוצמות שונות. בין אם מדובר בראיות העולות כדי "שיטת פעולה" כפי שהוכרה בפסיקת בתי המשפט ובין אם מדובר בתשתית נסיבתית המקימה, כמכלול ראיות לכאורה בעוצמה מספיקה - הרי שלאור האופן בו נוסח כתב האישום והאופן בו הוצגו הראיות בדיון, לא אוכל לקבוע כי קיים סיכוי שהוא ברמה הגבוהה לכך שהמאשימה אכן תצליח להוכיח את אותה "שיטת פעולה" ולקשור את המשיבים לאישום 1 (שלא לומר, כי באותה מידה ניתן לקושרם גם לאירועים נוספים במסגרת הקשר הפלילי שלראיות הגולמיות בעניין נחשפתי בעת העיון בתיק).

11. לעניין זה, כמובן, השלכה ישירה על בחינת עוצמת עילת המעצר.

12. להלן נימוקיי.

13. כאמור, בכל הנוגע לאישום 2 מסכים ב"כ משיב 1 לקיומן של ראיות לכאורה. ב"כ משיב 2 טען, כי לא ניתן להסיק מהראיות כי משיב 2 ידע על מעשיו של משיב 1. אין בידי לקבל טענה זו.

14. אכן, משיב 1 מודה בחקירתו כי ביצע את הגניבה המיוחסת לו אך גרסתו לפרטיה אינה מתיישבת עם מכלול הראיות.

בהודעת משיב 1 מיום 14.5.18, שעה 15:02 - טען שלא מבין למה עצרו אותו רק לקח שני בורקסים לאכול. לדבריו ראה בן אדם עם שקית עם בורקסים שם את זה באוטו הדלת היתה פתוחה אמר "אני אקח שני בורקסים". לדבריו התבייש לבקש מהמתלון ולקח את השקית עם המאפים. לשאלה מדוע גנב השיב: "לא חשבתי על זה ככה" לדבריו "אנחנו במדינת ישראל ואם בן אדם רעב והוא לוקח משהו לאכול זה לא יחשב כגניבה בכלל אוכל לא יעצרו בן אדם". לדבריו הדלת היתה פתוחה והוא עבר ליד הרכב, ראה את השקית ולקח אותה. לשאלה למה בכלל הלך לכיוון הרכב משיב שרצה להתפנות והיה שם עץ.

בחקירתו השניה מיום 17.5.18 08:59 המשיב לא משתף פעולה, מסרב לעיין בראיות המוטחות בפניו, לרבות סרטונים ושומר על זכות השתיקה.

15. דוחות השוטרים אשר עקבו אחר האירוע ותצפתו על הזירה ועל המשיבים סותרים את גרסת המשיב. כאמור, המשיב בחקירתו השניה הפסיק לשתף פעולה בחקירה ושתק, כך שאין בפני גרסת המשיב לעולה מדוחו"ת השוטרים שאינו מתיישב עם גרסה זו. מדוחות השוטרים עולה, כי המשיב יצא בריצה מרכב היונדאי ישירות לעבר רכב המתלון, **פתח את הדלת** שלף את השקית ורץ בחזרה לרכב היונדאי ואז השניים עזבו את המקום.

עוד עולה מדוחות השוטרים, כי המשיבים **תצפתו** עובר לכך לכיוון רכב המתלון וכן כי נכנסו עם רכבם לתוך מגרש החניה ונצמדו ברוורס לרכב המתלון לאחר שהמתלון הבחין בתקר ברכבו. עוד עולה, כי עוד קודם להגעת המתלון אל הרכב ועוד קודם להצטרפות משיב 1 למשיב 2 ברכב, נצפה משיב 1 כשהוא עוקב אחר המתלון במסלול הליכתו (ראו מסמכים ו', ז').

לאור זאת, גרסת המשיב אינה מתיישבת עם יתר הראיות והראיות אינן מתיישבות עם גניבה ספונטנית של מאפים מצדו של אדם רעב. הראיות הנוספות, כפי שיוצג להלן, קושרות בין התנהלותו המוקדמת של משיב 2 ובין הגניבה על ידי משיב 1 באופן התומך בתזת המאשימה, כי תכנון הגניבה קשור ישירות לביקורו של המתלון בסניף הבנק.

16. בהקשר זה אפנה גם להודעת משיב 2 שהסביר שגם לו וגם למשיב 1 היה כסף, משיב 1 אף קנה לעצמו קפה ומים בזמן ההמתנה למשיב 2 בעת שהיה בבנק ולכן לדבריו לא היתה למשיב 1 כל סיבה לגנוב אוכל.

17. משיב 2 טען בפניו וכן בחקירתו כי לא היה מודע למעשיו של משיב 1, כי נוכחותם במקום לא היתה קשורה במתלון. הראיות בפני אינן מתיישבות עם גרסה מיתממת זו. מדוחות השוטרים עולה, כאמור, מעקב אחר המתלון לאחר שיצא מהבנק. עוד עולה, כי נכנסו לחניון רק לאחר שהמתלון הבחין בתקר ונצמדו לרכב המתלון זמן קצר לפני ביצוע הגניבה באופן שבמכלול הנסיבות אינו מאפשר לקבל הטענה למקריות (ראו גם מסמכים יג', יד'). טענת משיב 2 כי משיב 1 קנה את האוכל אינה סבירה לאור התיעוד ולפיו הזמן הכולל בו שהה משיב 1 מחוץ לרכב היה כדקה. בנוסף, התנהגותו של משיב 2 עת ניסה לטשטש את סימן הזיהוי

של הרכב כפי שתועד על ידי השוטרים הוכחשה על ידו ולא נמסר לה כל הסבר סביר. המדובר בהתנהגות מפלילה, בלתי סבירה ושאינה מתיישבת עם התנהלות תמימה.

18. בנוסף, כעולה מדו"ח הצפייה, קיימות ראיות לכך שמשיב 2 עקב אחר המתלונן לתוך הבנק ממנו, לא רק ביום האירוע אלא גם יום קודם לכן כאשר נכנס ויצא בסמיכות זמנים רבה מאד במשך יומיים רצופים. בתיק ראיות לכך **שבשני המועדים** יום אחר יום, נגרם תקר ברכבו של המתלונן.

19. אכן, משיב 2 מסר גרסה לגבי נוכחותו החוזרת בבנק ואולם במכלול הנסיבות קשה לקבל הטענה כי מדובר בהצטרפות מקרים תמימה. גם העובדה, כי משיב 2 נצפה בבנק כשהוא לובש חולצה לבנה מכופתרת ותיק מנהלים שחור (שנתפס ברכב) כאשר לשיטתו הוא מתגורר ברכבו כבר חודש ומתקלח בברזיות וכל מטרת הגעתו אל הבנק היא חיפוש אחר אדם "ערבי" שלא ידע למסור פרט מזהה כלשהו לגביו שחייב לו כסף, מהווה במקרה זה התנהגות המתיישבת יותר עם תיזת התביעה מאשר עם הצטרפות מקרים תמימה.

20. המדינה הפנתה באופן כללי למחקרי התקשורת המלמדים על קשר טלפוני בין שני המשיבים. עובדה זו כשלעצמה אינה מוכחשת ואין מוכחש קשר חברי בין שני המשיבים כמו גם שהגיעו באותו היום יחד לאשקלון. בנסיבות אלה, בהיעדר הפנייה ספציפית הקושרת בין אופן שימוש המשיבים במכשירי הטלפונים שלהם ביום האירוע ובין יתר ההתרחשויות כעולה מהסרטונים בבנק ומדוחות השוטרים אני קובעת כי ראיה זו היא נייטרלית ואין בה לתמוך או לשלול את טענת מי מהצדדים. לא סברתי, כי מתפקידי לבצע בעצמי בדיקה יזומה של הצלבת מכלול הנתונים והראיות שבתיק על מנת לבסס בעצמי באופן יזום מסקנות בנוגע למשקל הראייתי שיש לייחס לאותם מחקרי תקשורת.

21. נוכח כל האמור לעיל, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה לכל המיוחס למשיבים באישום 2. כאמור, המדינה בחרה שלא לייחס למשיבים כי באישום זה פעלו במסגרת הקשר הפלילי המתואר באישום 1 אלא כי פעלו בצוותא חדא. כאמור, לאור הראיות הקיימות בתיק והתיזה שנטענה במעמד הדיון, אופן ניסוח כתב האישום במקרה זה הוא לא פחות ממשונה.

22. בכל הנוגע לאישום 1 ב"כ המשיבים אינם כופרים בכך שבוצעה גניבה מרכב המתלונן בצמיגיה. אך הם טוענים, כי ראיה ישירה הקושרת מי מהם לגניבה. אני מקבלת את טענת ב"כ המשיבים בעניין זה בהיעדר ראיה ממשית אחרת שהונחה לפניי ולאור טיעון עובדתי של המדינה שלא נתמך בראיות הקיימות בתיק בפועל. המזכר אותו העמידו ב"כ המשיבים לעיוני סותר הטענה לזיהוי על סמך היכרות מוקדמת. אינני מכירה מנסיובי המקצועי זיהוי על סמך "מבנה גוף" והמדינה לא טענה ולא ביססה טענה כי מדובר בראיה בעלת משקל כלשהו. בהיעדר הסבר, נימוק או תיעוד של אותו "מבנה גוף" אין בידי לייחס משקל ראייתי כלשהו לאותו מזכר שכאמור, אף אינו מתוּיך בתיק החקירה.

23. השאלה היא, איפוא, האם קיימות ראיות נסיבתיות, להבדיל מראיות ישירות המקימות סיכוי סביר להרשעת המשיבים בגניבה. אני סבורה, כי אכן קיימות ראיות גולמיות כאלה המקימות חשד כבד ביותר ביחס למשיבים אך לא אוכל במכלול נסיבות העניין, כפי שפירטתי לעיל, לקבוע כי טיעון המדינה בפניי מבסס תשתית לכאורית שהיא ברמה הגבוהה.

24. בכל נוגע לאישום 1, גם במקרה זה קיים תיעוד הקושר את משיב 2 לכניסה לבנק ויציאה ממנו בסמיכות זמנים רבה מאד למתלונן. גם במועד זה משיב 2 מתועד בלבוש שאינו תואם את מכלול נסיבותיו וכשהוא נושא תיק מנהלים. הערתי לעיל לגבי הסברו של המשיב בהקשר זה נכונה גם לאישום זה. גם במועד זה,

המתלונן יצא מהבנק וגילה תקר ברכבו. המדובר בהצטרפות מקרים **חוזרת** המעוררת חשד כבד מאד כי אין מדובר במקריות. פרט לכך אין ראיות נוספות הנוגעות לאירוע המתואר באישום 1. ראיות אלה כשלעצמן, מקימות חשד כבד אך אין די בכך בשלב דיוני זה.

25. יתר הראיות, קשורות באירועים אחרים חלקן פורטו בכתב האישום וחלקן לא.

כך למשל, מעיון בתיק מתגלה במפתיע, כי באותו מועד המתואר בפסקה 13 באישום 1 **נגרם בפועל תקר** לרכב המתלונן.

באותו מועד נצפה לכאורה משיב 1 על ידי השוטר פחימה בועט בגלגל הרכב. זאת, לאחר שהמשיבים נצפו מסתובבים במשך מספר שעות במגרש החניה ובבנק לסירוגין, עוקבים אחר אנשים המגיעים לכספומט ומתקשרים ביניהם בסימני ידיים. גם במועד זה המשיבים לבושים חולצות לבנות מכופתרות ומשיב 2 (מזוהה כבעל הרכב) מחזיק בתיק מנהלים שחור.

כן ראו מסמכים א" ו- ב' בתיק החקירה בנוגע למועד 9.5.18 זה המתעדים נוכחות מחשידה מאד של שני המשיבים וככל הנראה גם של אדם נוסף (עניין לגביו לא נשמע כל הסבר בדיון) כשהם מסתובבים באיזור הבנק במשך כארבע וחצי שעות, מתצפתים על כלי רכב ומתקשרים ביניהם בסימני ידיים. משיב 2 נצפה כשהוא לבוש באופן "אלגנטי" ובידו תיק מנהלים שחור.

עוד עולה מהתיק כי קיים אירוע נוסף בעל אופי דומה מאד בו בוצעה גניבת רכוש מרכב ברחוב הציונות באשדוד. המדינה לא כללה ראיות אלה במסגרת טיעונה.

26. אכן מדובר בראיות גולמיות מחשידות מאד. האם הן מבססות עדות "שיטה" כהגדרה בהלכות המנחות? האם די בהן להקים תשתית נסיבתית מספקת להוכחת האישום הראשון והקשר בין שני האישומים (דבר, שכאמור, גם המדינה אינה טוענת במפגיע לאור אי ייחוס עבירת הקשר)? האם יש בראיות אלה לבסס אישום עצמאי בעבירת קשר?

כאמור, באופן בו נטען התיק בפניי לא אוכל לקבוע כי קיים סיכוי סביר שאכן המאשימה תצליח להוכיח הדבר במסגרת ההליך העיקרי.

27. הראיות הקיימות באישום 2 **בהקשרן** כפי שנקבע על ידי **ולא** כפי שנטען על ידי ב"כ המשיבים ובהינתן הראיות המחשידות הנוספות שלא ניתן להתעלם מהן בבואי לבחון את **עוצמת העילה**, מקימות עילת מעצר של מסוכנות בעניינם של שני המשיבים.

28. בנוסף, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של משיב 1 הכולל הרשעה בעבירות רלוונטיות, אף שאין מדובר בעבר מכביד או קרוב.

29. בנוסף, אין להתעלם מחשש ההימלטות מן הדין בעניינו של משיב 2 אשר שווה בישראל שלא כדיון, מסביר בחקירתו שאין לו כתובת מגורים אלא מתגורר ברכבו ולמעשה מתקשה בחקירתו למסור פרט ממשי כלשהו ביחס להסבריו השונים לגבי מקום מגורים קודם, עו"ד שלכאורה מטפל בענייניו, מקומות עבודה וכיוצא באלו פרטים בסיסיים. ב"כ משיב 2 מסר בדיון, כי משיב 2 לא יוכל להעמיד אף לא ערב צד ג' או הפקדה משמעותית להבטחת התייצבותו אלא התחייבות עצמית בלבד. אומר כבר עתה באופן ברור כי **אין די בכך**.

בנוסף, עצם האפשרות לשחרור לחלופה במקרה זה אינה ברורה גם מבחינה משפטית לאור מעמדו הלא חוקי בישראל. לכאורה, שחרור לחלופה במקרה זה מכשיר את השרץ. מאידך, גיסא המדינה, כאמור, אינה מייחסת

למשיב עבירה של שהייה בלתי חוקית. המשמעות המשפטית של כל אלה לא מוצתה בפניי בעת הדיון.

30. נוכח כל האמור לעיל, מסקנתי היא, כי בעניינו של משיב 1 ניתן יהיה לשקול שחרורו בחלופת מעצר הכוללת פיקוח מלא, גם אם בתנאי מעצר אדם.

31. בעניינו של משיב 2 יש לאפשר השלמת הטיעון על ידי ב"כ הצדדים.

32. החלטה זו נחתמת במערכת היום, על מנת לאפשר לב"כ הצדדים להיערך לדיון הקבוע ליום 3.6.18. המזכירות תוודא המצאת ההחלטה לב"כ הצדדים עוד היום.

33. המזכירות תעביר העתק ההחלטה גם לראש שלוחת התביעות במרחב לכיש.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ח, 31 מאי 2018, בהעדר הצדדים.